

чими властивостями з овочевих та зернових культур.

Дослідження показали, що зміцнення матеріально-технічної бази сучасних аграрних формувань на мою думку може бути здійснено через:

- посилення фірмового техніко-технологічного і агрохімічного обслуговування, співробітництва із машинно-технологічними станціями, створення широкого кола обслуговуючих кооперативів;
- модернізацію устаткування, технологічної бази тваринницьких ферм;
- зосередження уваги на необхідній кількості спеціалізованих машин, обґрунтовуючи потребу в обладнанні для вирощування провідних сільсько-господарських культур.

Література

- 1) Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV.
- 2) ЗУ «Про інноваційну діяльність». – від 04.07.2002 № 40-IV. Інноваційна модель розвитку як відповідь на виклики сучасності/ В.Чайка//Економіст. – 2010. - №7. – С.34-35.
- 3) Інновації: проблеми науки і практики / В.П.Семиноженко, О.І.Амоша, А.І.Землянкін, Г.В.Моїсеєв. – Харків: ВД "ІНЖЕК", 2006. – 335 с.
- 4) Наука в інноваційній економіці/ В. Куценко // Науковий світ. – 2009. - №8. – С.18-19,
- 5) Чухно А.А. Твори : у 3 т. / Т.2: Інформаційна постіндустріальна економіка: теорія і практика / НАН України, Київ. нац. ун-т ім. Т.Г.Шевченка, Наук.- дослід. фін. ін-т при М-ві фін. України. – К., 2007. - 712 с.
- 6) Шопік Т.М. Принципи побудови інновації: інфраструктури національного господарства // АПЕ. – 2010. – №10. – С.25-31, Формування національних інноваційних систем у країнах із трансформаційною економікою // АПЕ. – 2010. - №6. – С.72-77.

Грязнов І.О., Скорик А.Т., Моїсеєва Ю.Ю.

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ В УКРАЇНІ

Україна як молода незалежна, суверенна держава не має достатнього досвіду налагодження економічних зв'язків з іншими країнами світу. Світові економічні зв'язки нам потрібні для того, щоб швидше подолати глибоку економічну кризу, для стабільного та швидкого розвитку продуктивних сил та зростання на цій основі життєвого рівня населення.

Україна робить перші кроки на шляху до входження у світове господарство, але існує ряд об'єктивних причин, які перешкоджають нині входженню України як повноправного партнера у світове господарство. Однією з таких причин є низький рівень іноземного інвестування в економіку України.

Отже, проблеми, які існують в цьому напрямку розвитку економіки є актуальними і важливими для вивчення та дослідження. Це дає можливість усунути недоліки та запобігти появі нових можливих суперечностей. Однак, стабільність та належний рівень економіки України – це стабільний та належний рівень життя кожного громадянина нашої держави.

Дослідження проблем інвестування економіки завжди перебуває в центрі уваги економічної науки. Звісно данне питання досліджували як вітчизняні, так і зарубіжні вчені, такі як М.В. Давідов, С.В. Князь, Т.Й. Товт, Л.І. Мариник, та ін.. Це обумовлено тим, що інвестиції порушують самі глибинні основи господарської діяльності, визначаючи процес економічного росту в цілому.

Економічна діяльність окремих господарюючих суб'єктів та країни в цілому значною мірою характеризується обсягом здійснених інвестицій.

Проаналізуємо статистичні дані: загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, вкладених в Україну, на 1 січня 2010 р. склав 40 млрд. 026,8 млн. дол., що на 12,4% більше обсягів інвестицій на початок 2009 р. та в розрахунку на одну особу становив 872,6 дол.

Чистий приріст прямих іноземних інвестицій в економіку України у 2009 р. становив 5 млрд. 634,6 млн. дол., що становить 51,6% надходжень 2008 р., за даними Держкомстату. З країн ЄС надійшло 4 млрд. 016,8 млн. дол. (71,3% загального обсягу), з країн СНД - 1 млрд. 064,7 млн. дол. (18,9%), з інших країн світу - 553,1 млн. дол. (9,8%). У той же час капітал нерезидентів зменшився на 941 млн. дол.

У цілому приріст сукупного обсягу іноземного капіталу в економіці країни, з урахуванням його переоцінки, утрат і курсової різниці, за 2009 р. склав 4 млрд. 410,4 млн. дол., що становить 72,6% рівня попереднього року.

Інвестиції надійшли зі 125 країн світу. До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає понад 81% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр - 8 млрд. 593,2 млн. дол., Німеччина - 6 млрд. 613 млн. дол., Нідерланди - 4 млрд. 002 млн. дол., Російська Федерація - 2 млрд. 674,6 млн. дол., Австрія - 2 млрд. 604,1 млн. дол., Сполучене Королівство - 2 млрд. 375,9 млн. дол., Франція - 1 млрд. 640,1 млн. дол., Сполучені Штати Америки - 1 млрд. 387,1 млн. дол., Віргінські Острови, Британські - 1 млрд. 371 млн. дол. та Швеція - 1 млрд. 272,3 млн.дол.

Найбільш інвестиційно привабливими в Україні залишаються підприємства оптової торгівлі і посередництва в торгівлі – 996,3 млн.дол. (15,0% загального обсягу інвестицій) і підприємства харчової промисловості та перероблення сільськогосподарських продуктів – 988,3 млн.дол. (14,8%). Інтерес у нерезидентів також викликають підприємства машинобудування (виробництво машин, електричного, транспортного та електронного устаткування) – 597,3 млн.дол. (9,0%), транспорту і зв'язку – 524,8 млн.дол. (7,9%), металургії та оброблення металу – 338,0 млн.дол. (5,1%), хімічної та нафтохімічної промисловості (хімічне виробництво, виробництво гумових та пластмасових виробів) – 319,3 млн.дол. (4,8%), а також організації, що здійснюють фінансову діяльність – 490,9 млн.дол. (7,4%), операції з нерухомістю, здавання під найм та послуги юридичним особам – 347,9 млн.дол. (5,2%). Слід зазначити, що підприємства промисловості отримали майже половину загального обсягу інвестицій – 3314,6 млн.дол. У підприємства колективної форми власності спрямовано іноземних інвестицій на суму 4970,2 млн.дол. (74,7% загального обсягу), у підприємства, що є власністю інших держав, – 1567,9 млн.дол. (23,5%), державної форми вла-

сності – 52,1 млн.дол. (0,77%), приватної та комунальної – відповідно 65,2 млн.дол. (1,0%) та 2,2 млн.дол. (0,03%). Іноземні інвестиції вкладено у 9442 підприємства України. Серед регіонів провідні місця за обсягами інвестицій продовжують утримувати м.Київ – 2123,4 млн.дол., Дніпропетровська – 598,4 млн.дол., Київська – 473,7 млн.дол., Запорізька – 442,0 млн.дол., Донецька – 434,2 млн.дол., Одеська – 361,7 млн.дол., Львівська – 304,9 млн.дол., Харківська – 267,9 млн.дол. області та Автономна Республіка Крим – 224,2 млн.дол. У зазначені регіони спрямовано 78,5% обсягу інвестицій. [2, 61]. Хоча зі статистичних даних ми й бачимо що в українську економіку поступають іноземні інвестиції, але цей процес не стабільний, і є багато чинників що гальмують розвиток інвестування. Інвестиційний процес в Україні гальмується в силу суб'єктивних й об'єктивних факторів, серед яких виділяють:

- 1) політичну та економічну нестабільність;
- 2) часті зміни законодавства.

В Україні так часто переглядалися закони, що стабільною можна вважати лише постійну їх зміну. Тому, відповідно до оцінок міжнародних експертів, за створенням надійного інвестиційного клімату посідає 140 місце;

3) відсутність налагодженого надійного митного контролю та недоліки у Митному кодексі України;

- 4) корумпованість влади в Україні;
- 5) повільні темпи приватизації;
- 6) нерозв'язаність питань земельної власності й т.п..

У розділі II Закону України "Про режим іноземного інвестування" встановлюються державні гарантії захисту іноземних інвестицій. Аналізуючи зміст згаданого розділу, можна зробити важливий практичний висновок про те, що суб'єктом, що одержує державні гарантії по захисту іноземних інвестицій, є іноземний інвестор, а не підприємство з іноземними інвестиціями. Ця особливість є дуже важливою при дозволі питання про гарантії від зміни законодавства. Ці гарантії забезпечують у випадку зміни умов захисту іноземних інвестицій застосування до них протягом 10 років спеціального законодавства про іноземні інвестиції, що діяло в момент реєстрації іноземної інвестиції, тобто мова йде про гарантії поваги права власності іноземних інвесторів. Однак відносно податкових пільг ці гарантії не діють.

Законодавством України передбачені наступні державні гарантії захисту іноземних інвестицій :

1. Гарантії від примусового вилучення іноземних інвестицій (за винятком випадків виконання рятувальних робіт у випадку стихійного лиха, аварій, епідемій і надзвичайних ситуацій), а також незаконних дій державних органів й їхніх посадових осіб.

2. Гарантії компенсації й відшкодування збитку іноземним інвесторам (включаючи упущену вигоду й моральний збиток, заподіяний їм внаслідок дій, бездіяльності або неналежного виконання державними органами України своїх обов'язків).

3. Гарантії у випадку припинення інвестиційної діяльності (тобто право на

повернення не пізніше, ніж через 6 місяців від дня припинення діяльності, інвестицій у натуральній формі або у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів із цих інвестицій у грошовій або товарній формі відповідно до їхньої реальної вартості на момент припинення інвестиційної діяльності).

4. Гарантії безперешкодного й негайного переказу за кордон прибутку, доходів й інших коштів, отриманих внаслідок здійснення іноземного інвестування. [4]

Зараз Україна, безумовно, є державою, яка залучає іноземний капітал на свою територію і судячи з усього, вона залишиться такою ще тривалий час, тому необхідно використовувати всі можливі державні механізми для залучення іноземних інвестицій.

Держава має різні важелі для того, щоб сприяти залученню іноземного капіталу. Найважливіші з них:

- Створення привабливого інвестиційного клімату
- Надання податкових пільг
- Створення спеціальних економічних зон
- Використання фінансового механізму
- Надання митних пільг
- Створення системи гарантій (неможливість націоналізації та примусового вилучення інвестицій)
- Інформаційне забезпечення
- Упровадження системи страхування
- Створення центрів допомоги іноземним інвесторам

До системи податкових і митних пільг входять "податкові канікули", зниження ставок оподаткування в разі реінвестування отриманого прибутку чи інвестування у певні регіони та галузі, захист від подвійного оподаткування, а також звільнення від митних зборів на імпорт новітніх машин та обладнання, технологій, ноу-хау, експорту продукції власного виробництва для покриття валютних витрат або зменшення цих зборів. Спеціальні економічні зони передбачають ще розвиненішу систему податкових та митних пільг, спрощення адміністративних процедур. Ця система пільг передбачає зміцнення позицій національної валюти, її конвертованість; можливість для підприємств, створених з участю іноземних інвесторів, без труднощів конвертувати отримані доходи; користування банківською системою країни; надання державних кредитів для інвестиційних проектів у пріоритетні сфери. Інформаційне забезпечення та центри допомоги іноземним бізнесменам мають інформувати інвесторів про різні проекти та умови їх здійснення за кордоном, систему оподаткування, адміністративно-правові процедури господарської діяльності. [5]

Література

1. Колосов О. Іноземні інвестиції в економіку України // Економіка України. – 2010. - №8.
2. Мельник О.О. Інвестиційний клімат в Україні // Фінанси України. – 2010. – №8.
3. Дані державного комітету статистики. Розділ «Інвестиції» 2009 – 2010 рр.
4. <http://zakon.rada.gov.ua> Закон України "Про іноземні інвестиції"
5. Омелянович Л.А., Філіпенко Т.В., Гладкова О.В. Сучасні проблеми і перспективи інвестиційної діяльності в Україні // Фінанси України. – 2010. - №6.

Дутчак О.І.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ

Туризм є однією з найбільших високоприбуткових та динамічних галузей світової економіки. Успішний розвиток туризму впливає на такі ключові сектори економіки, як транспорт і зв'язок, торгівля, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів народного споживання тощо.

Один з аспектів глобалізації ринку туристичних послуг полягає в глобальному поширенні туристичної інформації. Опираючись на наукові надбання західноєвропейських вчених Р. Чарлеса, та Й. Гьольднера, М. Рутинський стверджує, що «інформація відіграє роль стратегічно важливого туристичного ресурсу і стоїть в одному ряду з такими традиційними ресурсами, як природно-рекреаційний потенціал та стан комунікацій і інфраструктури» [3, 368]. Інформація стає основним фактором розвитку суспільства і, водночас, важливим продуктом діяльності, а відтак – товаром. Країни, що не забезпечать свою паритетну участь у світовому інформаційному просторі, приречені на безнадійне відставання. Особливості реалізації туристичного продукту не дозволяють говорити про повноцінний ринок без відповідного інформаційного забезпечення. Запровадження нових інформаційних технологій у туристичний сектор - це необхідна передумова не лише його розвитку, але й нормального існування. Адже туристичний продукт продається (пропонується, замовляється) у вигляді інформації. При цьому визначальними для покупця є об'єктивність туристичної інформації, легкість доступу до неї, оперативність її отримання, повнота, наочність, можливість інтерактивного оформлення замовлень і оплати послуг. Утім, як констатує британський експерт Ф. Франсуа, який у 1998 - 2001 рр. працював у Карпатському регіоні, «на даний час маркетинг туристичного потенціалу України на міжнародному ринку не проводиться. Україна, будучи найбільшою країною Європи, немає жодного туристичного представництва за кордоном, не здійснює жодних рекламних заходів і не має запланованих на національному рівні рекламних кампаній для зарубіжного ринку» [5, с. 1-3].

Саме інформаційні потоки забезпечують зв'язки між виробниками туристичних послуг. Вони йдуть не тільки у вигляді потоків даних, але виступають